Crima ascunsă în sfera eligibilului

On Februarie 13, 2013

Conferă leadershipului tău un conținut aparte, astfel încât să corespundă unei previziuni clare și ușor de aplicat.

Creația mea se năștea aproape din vid, era plămădită din iluzii și din erori, doar din nevoia de a da un impuls puternic dezvoltării mele. Era rezultatul unui demers excesiv care însă sfida pe alocuri orice logică, orice raționament. Fiind susținută de certitudini resetabile, străbătută de un conținut greu de accesat de toți acei *simplicem plebem.*

Semnalul unei exclusivități. Necesitatea generării unor noi percepții, mai nuanțate, asigurarea unei evoluții și a resorturilor ei – bine focalizate în vederea prefigurării unui viitor sustenabil. Gânduri. Preferințe. Fixații. Reguli proprii. Proiectate spre revelarea unor adevăruri ascunse, spre propagarea unor realități nebănuite și absolute, spre edificarea unui orizont diferit - în folosul promovării unui alt gen de leadership.

Când încerci să dai viața unei idei, din nimic, se poate întâmpla să te agăți de lucrurile ce sunt cu adevărat importante de-a lungul unei vieți. Iar această creație amplă, acest integrator al autenticității, resortul voinței mele de redefinire a unei perspective de schimbare accelerată, funcționa ca un factor care condiționa desfășurarea unor fenomene derutante. Fenomene ascunse sub masca normalității ce tindeau să corupă și cele mai nobile conștiințe, creând pe alocuri un fel de destabilizare.

Nimeni și nimic nu mă puteau împiedica să promit că această cercetare științifică, tânăra mea creație, va putea schimba lumea.

Leadership: Unde te situezi în raport cu ideea unei creații speciale care și-a făurit cu trudă reputația de a fi predispusă la o mulțime de alte variante posibile pe care le poți atribui numai hazardului?

Un copil se laudă că a fost martor la o crimă. Câteva ore mai târziu, copilul acesta moare. La prima vedere pare a fi doar o coincidență stranie, o ironie a sorții, un caz izolat. Dar la fel de bine, unele minți ar crede că este vorba de o intervenție demonică, o conspirație a răului. Un ghinion teribil, un joc al hazardului, un fenomen natural? O exagerare, o realitate evidentă care scapă controlului nostru?

Şi mai sunt o mulțime de alte variante posibile pe care le putem atribui incidentului.

"Acum nu mai e așa de ușor de stabilit ce este adevărat și ce nu ! " , ar remarca cu regret până și detectivul Hercule Poirot, frecându-și mustața.

La fel și întreaga mea creație. Ca o săgeată, părea să fie străbătută de la un capăt la celălalt de un amestec de înțeles și neînțeles - gânduri absurde, dar puteau să fie și geniale. Punând la grea încercare răbdarea, puterea de înțelegere chiar și a minților cele mai luminate.

Aceste minți asistau practic la un fenomen de globalizare a unor anumite elemente sensibile de cunoaștere, la o inovație de care te puteai îndoi, la un "construct artistic" cu multe semne de întrebare. Foarte puțini își puteau da seama de adevărata semnificație pe care o reflecta conținutul creației mele.

Hazardul care te determină să te situezi într-un început continuu de cercetare științifică, în vederea realizări une creații pornind de la zero, este măsura sentimentului de a fi acaparat de surprizele unui eveniment de anvergură.

Căci da, era o "crimă", o ofensă adusă esteticii și rafinamentului, prin faptul că atribuisem creației mele un sens prea complex și prea subtil. Îi conferisem o coloratură pură, care se îmbogățea, se combina alchimic cu structura mea proprie, cu conștiința și valorile pe care le promovam, le susțineam, le puneam în aplicare în acțiunile mele. Exclusiv după capul propriu, liber, dar într-un mod foarte rebel și destul de condensat.

Nu știam unde ajung dacă fac o comparație, o analogie, o concordanță cu influența exteriorului care mă înconjura cu totul. Totuși, eram ispitit de misterul a ceea ce se află dincolo de limitele vieții, misterul a ceea ce există dincolo de aparențele existenței materiale, dincolo de aparențele unei normalități eterne, faptul de a mă lăsa pierdut și apoi găsit într-un labirint al elementelor inutile, al oglinzilor deformate, un labirint al rătăcirii din care nu te poți elibera decât prin imaginație.

Da, imaginația este un pătrat negru în albul orbitor, singurul mijloc de a umple un gol cu ajutorul simbolurilor și a sugestiei. Acolo unde nu e nimic se poate adăuga ceva, se poate atribui o interpretare. Şi tot iese ceva din pălăria magicianului. Surprinza unui eveniment de mare anvergură este dată de puterea magicianului de a efectua operațiuni ieșite din comun, de a reuși să acapareze publicul, să îl rupă puțin de realitate, ca apoi să ofere dovezi certe privind diferitele aspecte ale realității.

Ca un condensator conectat la o sursă de curent continuu, orizontul propriei mele cunoașteri era conectat la borna pozitivă a unei creații a cărei rezultantă permitea confirmarea unei previziuni, dintr-o mulțime de alte posibilități.

Leadership: Care este natura „crimei" tale vizavi de recunoașterea unei creații începută din nimic și terminată cu acordul unei puteri pe care nu o are nimeni și pe care nu o poți controla decât tu?

Creația ta este străbătută de la un capăt la celălalt de un amestec de înțeles și neînțeles? Este ea un integrator al autenticității? Este o finalizare care ridică multe semne de întrebare? Este ea susținută de certitudini resetabile, străbătută de un conținut greu de accesat și digerat?

Natura "crimei" mele în spațiul creației se referă la încercarea de a a da o semnificație unor evenimente neinteligibile, greșeala mea constant în faptul că n-am acordat atenție mesajului universului care zice că: "nimeni nu are voie să schimbe structura materiei, ordinea prestabilită a lucrurilor, nimeni nu are voie să cuprindă inteligenta materiei." Am încălcat o lege gravă a universului, dar am fost absolvit de orice vină datoriră curajului de a-mi măsura forțele cu o entitate superioară, ceea ce m-a făcut și pe mine divin.

Un leadership perfect apare celor din jur ca o autentică revelație - în ordinea imediatului și a complexității, ca unitate ce se distinge de toate celelalte, ca mod de exprimare și deschidere la nou, ca mod de afirmare a individualității tale. Un astfel de "integrator al autenticității" devine, în mod firesc, un cod transmisibil - menit să atragă cât mai mulți susținători, un test continuu de verificare a funcționalității și a gradului tău de raportare la cerințele și exigențele lor, ajutându-te să clarifici "reprezentările" esenței cunoașterii tale.

Aceste reprezentări ale propriei tale scheme de valori și convingeri, ample procese de diferențiere sau de mediere între concept și percepție, vin în ajutorul tău pentru a-ți face mai vizibilă evoluția creației tale. Spre o fixare perfectă a cunoașterii tale în "betonul" capacității

de înțelegere a susținătorilor tăi. Prin urmare, este necesară o monitorizare a capacității lor de înțelegere, și în același timp trebuie să dai un impuls de reglare capacității tale de relaționare, de comunicare, de transmitere a ceea ce putem denumi „cunoștințe adezive”.

Puterea pe care nu o are nimeni și pe care nu o poți controla decât tu este imaginația unui răspuns la întrebarea: "ești capabil să te lași cuprins de aventura rătăcirii într-un labirint fără sfârșit, unde orice sens este pierdut?"

Crima ascunsă în sfera eligibilului scoate în evidență riscul la care îți expui creația în timpul activării și promovării lui la scară largă, în rândul susținătorilor tăi - dar și a publicului larg. Poți fi oricând tras la răspundere pentru posibilitatea de a fi neînțeles, tot așa cum Don Quijote a trăit drama de a fi neînțeles, de a fi luat în derâdere.

Ideea “crimei” rezolvă una din problemele pe care esteticienii în materie de leadership le supun adesea atenției. Crima de care te poți face vinovat în tot acest proces de promovare a leadershipului este “absolutizarea imanenței”, dacă o pot numi așa, prin intermediul concepțiilor, adevărurilor, semnificațiilor, revelațiilor care, deloc surprinzător în acest malaxor al consumului de cunoaștere și al competitivității, nu-și poate face lăcaș în mintea și în sufletul celor din jur.

Săvârșești o crimă de natură culturală, ideologică, intelectuală? Este ușor de stabilit ce este adevărat și ce nu în leadershipul pe care îl promovezi?

Fii întotdeauna receptiv la capacitatea celorlalți de asimilare a cunoașterii tale. Luptă pentru promovarea leadershipului tău, dar execută trageri numai cu arme convingătoare, specifice nivelului lor de înțelegere.

Conferă leadershipului tău un conținut aparte, astfel încât să corespundă unei viziuni clare și ușor de aplicat.

Source: https://neculaifantanaru.com/crima-ascunsa-in-sfera-eligibilului.html